

[Knud Lind]

kan være tale om, hvorfor der pludselig skal helt andre regler til, og hvorfor lukketheden ligesom bliver større, når det drejer sig om fortiden.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg må stærkt advare Folketinget og offentligheden i øvrigt imod at lade sig lulle i søvn af de runde og smukke bemærkninger, som justitsministeren nu senest fremførte. Det lyder så smukt, sådan som han karakteriserede undersøgelsesdommeren. Men de skønne idealer svarer ikke til retslivets brutale virkelighed.

Nu kan man selvfølgelig ikke inden for en kort bemærkning dokumentere alle retslivets brutale virkeligheder, men vi har dog trods alt nogle omtalte sager fra de senere år, som vi kan benytte som illustration. Er det ikke således, hr. justitsminister, at ombudsmanden ikke har nogen dømmende virksomhed? Er det alligevel ikke sådan, at ombudsmandens udtalelser f.eks. i tamilsagen rent faktisk har haft de samme dårlige virkninger for den tiltalte – eller mistænkte, eller hvad man nu vil kalde hr. Ninn-Hansen i den forbindelse – som om der havde været en dømmende virksomhed? Er det ikke sådan, at den beskyttelse for den, som anklages for et eller andet, i form af at hans egne udtalelser og vidners udtalelser kommer direkte frem til offentligheden, eventuelt kan optages på bånd, eller hvad der er tale om, giver et helt, helt andet indtryk, end når undersøgelsesdommeren – udpeget politisk, hvor man har valgt en bestemt landsdommer Jensen og ikke landsdommer Pedersen – formulerer sin undersøgelsesrapport? Har justitsministeren måske læst om en sag, der hedder Bonde Nielsen-sagen, hvor man altså har oplevet – f.eks. i form af Poul Madsens og andres indlæg i aviserne – at det, der rent faktisk er foregået i retssalen under åbne retsmøder og derfor har kunnet komme frem, var helt anderledes end den måde, som dommeren formulerede det på? Er det derfor ikke rygende betænkeligt at skulle have lukkede døre selv med ministerens runde formuleringer?

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Da nu et par partier har gjort det, vil jeg også

for en sikkerheds skyld sige, at vi naturligvis fuldstændig afviser de usædvanlig grove angreb mod Folketingets ombudsmand, som Fremskridtspartiet er kommet med. Vi har fuld tillid til ombudsmanden, men hans valg er jo ikke noget, vi skal beskæftige os med i dag.

Så vil jeg på ny sige til hr. Knud Lind, som bliver ved med at tale om, at vi skulle have indgået lyssky forlig med regeringen om den konkrete sag, at det har vi ikke gjort. Det vil jeg gerne gentage. Vi har, som jeg sagde, måttet acceptere en lukket undersøgelse af sagen, fordi Fremskridtspartiet konstant har modsat sig en åben kommissionsdomstolsundersøgelse. Det er sandheden, og derfor håber jeg, at hr. Knud Lind nu vil stoppe sine bevidst eller ubevidst forkerte udtalelser her.

Det andet, jeg gerne vil sige, er, at det er, som om man får indtryk af, når man taler om lukkede eller åbne døre, at der er ved at ske en forringelse af retsplejeloven. Det er jo ikke det, der er tilfældet – tværtimod. Der er – og det siger jeg også til SF's ordfører – ikke tale om nogen forringelse af retsplejeloven. I øjeblikket er situationen den, at ministeren har fuldstændig valgfrihed mellem en åben kommissionsdomstol og en lukket undersøgelse for en undersøgelsesdommer. Det er situationen i dag – fuldstændig valgfrihed.

Fremover vil det være sådan, at der kun er én form for undersøgelse. Det er en undersøgelsesret, hvor den altovervejende hovedregel skal være åbne døre. Det er dog et klart og ubetinget fremskridt, og derfor forstår jeg ikke de store betænkeligheder, der er fremført over for denne nye helt åbenbare forbedring.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Ligesom apostelen Peter skulle åbenbart også hr. Ole Espersen tre gange komme med dette helt ubeføjede angreb på Fremskridtspartiet, at vi skulle have afvist en kommissionsdomstol. Nej, hr. Ole Espersen, vi har læst Wessels digt om smeden og bageren. Hr. Ole Espersen ville have kommissionsdomstolen rettet mod en hædersmand, Folketingets tidligere formand, hr. Ninn-Hansen, og vi sagde: Skal der laves en undersøgelse, skal det være mod den, der er den virkelig skyldige, nemlig Hans Gammeltoft-Hansen. Det har hr. Ole Espersen ikke været til at råbe op om; han ville bare trække et